

ลิลิตพระลอ

หามท่ารับราช ฝ่าลาดแล้วเกือกทอง รongพระบาทช้ำช้อน
 อ่อนเรียบ ตั้งฤมาเหยียบคินเคิรเพียงไพร่ ไต่ทางบ่าท่าตรงรก
 ออกเพื่อช้ำตั้งจะคราก อ้าลำบากพระองค์ ชบเคียรลงกราบไหว้
 พระบาทฤมาได้ ยากพันประมาณ ตั้งนี้ ฯ

โคลง ๒ ภูบาลสนองพี่เลี้ยง สองพี่ปรานีเพียง
 ๐ พระญาติผู้ฟังใจ ฯ

๐ ยากนักใดจุกตัววัย เพราะใคร่เห็นหน้าสรวัย
 สองอ่อนท้าวแลเนา ฯ

๐ ปรานีรอาอย่าช้ำ รักแรงให้เห็นหน้า
 หน่อท้าวทั้งสอง ฯ

โคลง ๔ พระทองเสด็จอยู่นี้ อย่าคลา
 ๐ สองพี่ขุนรักษา อยู่เกล้า
 เผื่อข้าชลีลา พระบาท แลพ่อ
 หักบุญแจเรนเจ้า แผ่นหล้าลับองค์ ฯ

๐ หัวอกจักครากแล้ เชื้อเห็น
 นับอยู่ในใจเปน ตั้งบ้า
 สองเชื้อพี่อย่าเย็น ใจแรง ไปรา
 เอาข่าวถึงน้องหน้า หน่อมเจ้าจอมสมร ฯ

กิตติพระลอ

๑	แม่สองเจ้าตั้งใคร่	เห็นกัน นานี่
	เชิญพระนุชมาพลัน	อย่าช้า
	แม่นานอ่อนฤทั้น	เห็นซีพ เรียมเลย
	ฝากแต่พระศพถ้ำ	อ่อนให้เผาผี ฯ
๑	สองไหว้พระบาทแล้ว	สองลา
	สองสั่งสองนายตา	ค่อยเคล้า
	ตาสองลอบแลหา	เมียงม่าย ก็นนา
	จวนจวบตาหัวเจ้า	ลอบต้องตาเขา ฯ
๑	สองนางจรจากห้อง	โหยหวล สวาทนา
	เมียงแต่ทางตาสรवल	สั่งชู้
	สองนายลอบอกรวณ	ครางแต่ ใจนา
	เจียรจากตั้งนผู้	อื่นนฤทมี ฯ
๑	ข้าลีลาถึงนอก	ครนออกแล้วทั้งสอง
	ใส่ทวาร	เอาลูกตาลไปควย
	อ้อมอกย้วยไคลคลา	ลีลาขึ้น
	ซ้างม้าย	คลับคล้ายเข้าทวารเวียง
	จิตต์จ้อเมียงสองเจ้า	
	ลงซ้างเขี้ยววัง	ทอดตายังปราสาท
	เห็นสองราชกษัตริย์	
	ในช่องสีหบัญชร	คุดอัสสรสู่หล้า
	เยียมหน้าคุดกวงเตือน	

ลิลิตพระลอ

เหมือนแวงฟ้าทงคู้ ท่างตาอยู่ค้อยทาง เห็นสองนางพี่เลี้ยง
หน้าชั้นสุดไสเพียง ฟ่างท้าวเสด็จมา ฯ

โคลง ๒ มาสองราชะร้อง ตามเถิดฤพระน้อง
จูงได้แรงใจ หนึ่งรา ฯ

๑ คิดนึกไปชอบเหวี่ยง ความร่ำรู้ทุกเบื้อง
พระยารูฤฤดี ฯ

๑ มาจะตีตนตายจูงแล้ว สองพระพี่เลี้ยงแก้ว
ยกย่างช้าเยี้ยไค คังนี้ ฯ

๑ ทวารวังในว่าไกล ฤแลวนั้นไ้
ขยคออกหรือคูไกล บารนี้ ฯ

๑ ร่าย ถึงบันไดสองชั้น แลนา ถึงฟ้างพื้นปราสาท แลนา
เข้าใกล้บาทยุคล แลนา ให้อเจ้าคนทูลข่าว แลนา บอกกล่าว
ถ้วนทุกอัน แลนา รับขวัญยอมมือไหว บัดนี้ขวัญน้องไ้ มาสู่
แล้ว ณ หัว พี่เอ๋ย ฯ

โคลง ๔ จอมขวัญพระพี่เอ๋ย บุญสอง
โหมราชงามคือทอง แท่งแท้
คือเทพตามยอง มาสู่ พระนา
ในโลกนี้สุดแล แต่ท้าวองค์เดียว ฯ

กิลิตพระลอ

๑ พระตอนพระสังข์	พระศรี พี่เอ๋ย
ผีแลพลันพบผี	เบศรีให้
แม่นานแต่พบผี	จอมราช แลแม่
ฝากแต่พระศพไว้	เกิดให้เราเผา ๆ
๑ พี่เอ๋ยแก้วฟ้าหยาด	มามีอ นาพี
รักยิ่งซีพิศฤ	ใคร่แคล้ว
ครั้นถ้วนหนักจักฤ	ความเล่า แลพี่
สาอย่าเป็นเจ้าแล้ว	ด่วนได้โดยใจ ๆ
๑ สองท้าวยังยาให้	ทูลทรง
พระบาทสองศรีผจง	ใส่เกล้า
สองเสด็จแนบแนมองค์	อิงแทน
ละเตียนสองเพ็ญเฝ้า	อย่าต้องติดใจ ๆ
๑ ย่าชมหลานแก้วยอท	เขาวมาลย์
สองอุจบงกชบาน	ใหม่หน้า
สองศรีล่ำภาพาล	เพ็ญภาค ภูเอ๋ย
นวดยาได้แรงอำ	อ่อนรู้ถือถนอม ๆ

ลิลิตพระลอ

๑ ชูหน้าสองหนุ่มหน้า	เขยชม
สองอ่อนงามสระสม	ไข่น้อย
ใจดีอ่อนอุ้ม	ใครคู่ สองนา
สองนวดพินค้อยค้อย	ย่าได้แรงรมย์ ฯ
๑ อยากดใจพินย่า	นานนั้
อุตุส่าห้เยียวสองภักดี	ไผ่ไฉ้
สองนางรินโรยรัก	ซาอย่า ลีมนา
เตือนอ่อนสรงเสวยได้	ลูปแบ่งผัดผิว ฯ
๑ เผื่อข้าแฝงบาทไหว	บทมาลย์
สุขสิ่งใดบุญปาน	เปรียบได้
พิศพักตรจวบวัน	ฤๅใคร่ คลายเลย
เสมออมฤตได้	ลูกแต่ลิ้มเมื่อ ฯ
๑ สองเจ้ารักย่าให้	ติดใจ บารนี้
อ้าอีกฟังเสียงใส	อ่อนพร้อง
สองศรีกล่าวเสนาะไค	จักดูจ นินา
เสมออมฤตต้อง	ย่าได้แรงจริง ฯ

ลิลิตพระลอ

๑ ยารักมิใคร่ให้
 เยียวยาเตือนเพราะกลัว
 ย่าสงวนยิ่งสงวนหัว
 เทียรยาเตือนใจใจ

๑ อิริยาบถสี่สี่
 นอนนั่งยืนเคิตรง
 สองศรีสมบุรณ์บง
 นอนนั่งยืนเคิรเหล่น

๑ เผื่อขำมิใคร่ฝ้าย
 หัวจากใจอาโลย
 ขอลาบพิตรไป
 สมสนุกเล่นไหล้

๑ เชิญสองพระพี่น้อง
 สรงสระพลางชมไพร
 ยามเย็นจึงคลาไคล
 สองราชฟังแล้วไหว้

โคลง ๒ ยินดีเหลือที่อ้าง
 ๑
 ธีราชแล้เต็มใจ บารนี้ ฯ

ไกลตัว
 เกลือกไซ้
 ใจยา ไส้หนา
 อย่างน้อยใจเชื่อ ฯ
 สงวนองค์ อ่อนเอย
 อย่างวัน
 กชมาศ กุเอย
 แต่งให้เสมอกัน ฯ
 ไปไกล ท่านนา
 ท่านไท้
 ประพาศ พระเอย
 แหล่งสร้อยสวนขวัญ ฯ
 เสด็จไป
 ดอกไม้
 ยूरยาตร มานา
 ย่าเจ้าลาเมื่อ ฯ
 เราจะพบเจ้าข้าง

กิตติพระลอ

๑ ฦ หัวเจ้าข้าใช้	เต็กเถย
แม่บ่เคยจำเคย	จึงได้
พระทองแก่เวียมเอย	อย่าเหนียว ราแม่
ฤาบ่เอนดูไ้	ธิดาซแล้ ฦ หัว ที่เอยฯ
๑ พระลอแฝงม่านเข้า	มาฟัง
ฟังอำเภอสองยัง	หนุ่มแท้
พระเสด็จนั่งแนบหลัง	สองอยู่ ใ้สนา
สองไปรู้ยังแก่	พี่เลี้ยงไปมาฯ
๑ พี่เอยรักทำวยัง	หัวใจ นาพี่
เจ็บบ่เคยฉนใด	คังนี้
เผื่อคิดเร้งเตยงใน	ใจยาก จริงนา
วานพี่ทังสองซ	เล่ให้เผื่อเห็นฯ
๑ สองฟังสองค้อยัม	ผินสรวล
ใครท่อนสอนพระอวาร	อ่อนได้
วันสองแรกรักครวญ	ถึงราช นันนา
ใครสั่งสอนสองให้	ละห้อยโหยหาฯ

ลิลิตพระลอ

๑ มีสอเกี้ยวว่า	มาหยัน อีกรว
มีเอนคูกอกัน	คั้ง
เห็นเดือนทวันวัน	คืนก่อน เพื่อนา
ถามว่าบรูมี	ว่ารัฐฤตาม ฯ
๑ พระเอยจะบอกได้	ฉน์ใด
พระจักเคียงถนัคใน	ทีไท้
มีนาเอย่าอาไลย	เสยราช
น้อยหนึ่งพระจักได้	เล่ห์นั้นเป็นเอง ฯ
๑ พระลอบคบได้	ซิกหัว
สองนาฏทกโกลัว	ลคั้ง
พระพักตรจุจวงบัว	บานร้อ กันนา
เผยม่านแพรพรณวึง	ออกให้เห็นองค์ ฯ
๑ สองเห็นโถมเจ้าแผ่นดิน	ภูวคต
งามเงื่อนทินกรกต	แว่นฟ้า
ลีมายอ่อนเดิมตน	ทาค้อ พระนา
พศบ่พรบไอ้อ้า	เทพไต้ยาโฉน ฯ

ลิลิตพระลอ

๑ ตำรงใจได้อ่อน	อายชบ อยู่เนา
สองบังคัลเคารพ	กราบไหว้
โถมสองขึ้นตาสบ	ใจราช แลเนา
พิศพิศนอ้งไ้	ท่านท้าวลิมตน ฯ
๑ บัวทองเด็ดแต่น้ำ	เอามา แลเนา
แลว่าดวงคารา	หยาดฟ้า
ฤจันทรจากเวหา	หาพี่ พระเอย
เรียมเร่งคิดหน้าหน้า	หนุ่มหน้าตักใจ ฯ
๑ สองนางพิศราชหรือ	วางตา
จอมราชพิศพัศตรา	อ่อนไ้
บวางเนตรเลยนา	บานร้อ สองรา
สองนางไหว้แล้วไหว้	เล่าให้ว้บทมาลย์
๑ นางโรยนางรินไหว้	พิศภู เบศร์เฮย
พิศอ่อนสองศรีตรู	เตรียมเฝ้า
แลนางกัลิมดู	จอมราช
แลราชลิมดูเจ้า	พี่น้องทั้งสอง ฯ